EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 16.08.2004
KOM(2004) 559 galutinis

2004/0187 (CNS)

C6-0176/04

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

pasirašyti Europos bendrijos ir valstybių narių susitarimą su Šveicarijos Konfederacija dėl kovos su sukčiavimu ir kita nusikalstama veikla, pažeidžiančia jų finansinius interesus

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

sudaryti Europos bendrijos ir valstybių narių susitarimą su Šveicarijos Konfederacija dėl kovos su sukčiavimu ir kita nusikalstama veikla, pažeidžiančia jų finansinius interesus

(pateiktos Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Derybų kontekstas

Derybas dėl Europos bendrijos ir valstybių narių susitarimo su Šveicarijos Konfederacija dėl kovos su sukčiavimu ir kita nusikalstama veikla, pažeidžiančia jų finansinius interesus, Komisija vedė, remdamasi 2000 m. gruodžio 14 d. Tarybos suteiktais įgaliojimais.

Komisija laikėsi visų derybinių nurodymų, kurie buvo pateikti kartu su Tarybos sprendimu, o būtent, atsižvelgė į dabar galiojantį *acquis communautaire* bei jo būsimą plėtrą bendradarbiavimo srityje.

Tai ypač atsispindi Susitarimo 7 ir 25 straipsniuose, kuriuose nustatoma, kad susitarimo nuostatams nedarė įtakos palankesni dvišaliai ar daugiašaliai susitarimai tarp susitariančių šalių.

Tokia pat išvada buvo padaryta ir Europos Sąjungos – Šveicarijos viršūnių susitikime 2004 m. gegužės 19 d., kai buvo susitarta, kad „kiek tai susiję su susitarimu bendradarbiauti kovojant su sukčiavimu, abi susitariančios šalys kovoje su sukčiavimu ir kita neteisėta veikla garantuoja viena kitai visišką teisminį bendradarbiavimą ir administracinę pagalbą tokiose srityse, kaip pavyzdžiui, muitus ir netiesioginius mokesčius reglamentuojančių teisės aktų pažeidimai, susiję su prekyba prekėmis ir paslaugomis. Bendradarbiavimas kovojant su pinigų plovimu labai pagerės, konkrečiai apimdamas stambius sukčiavimo ir kontrabandos atvejus“.

Administracinis bendradarbiavimas bus užtikrintas laikantis Konvencijos dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo (OL C 24, 1998 1 23, p.2 (II Neapolio Konvencijos) standartų. Teisminis bendradarbiavimas, taikant teisines priemones (turto paieška ir areštas), vyks laikantis dvigubo nusikalstamumo principo, kaip nustatyta susitarimo 31 straipsnyje, ir ši nuostata atitinka Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą (SIC), OL L 239, 2000 9 22, nuostatas. Jeigu dvigubo nusikalstamumo principas ateityje Šengeno erdvėje nebebus taikomas teismo pavedimų, numatančių turto paiešką ir areštą, atžvilgiu, naujos Šengeno taisyklės bus visiškai taikomos šio susitarimo apimamose srityse. Pagal pirmiau minėto viršūnių susitikimo išvadas, Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime dėl Šengeno *acquis* vykdymo, taikymo ir plėtojimo, Šveicarijai bus užtikrinta leidžianti nukrypti nuostata, susijusi su būsimuoju *acquis*, reglamentuojančiu teismo pavedimus išieškoti ir areštuoti turtą tik tiesioginių mokesčių srityje.

Bendradarbiavimas kovojant su pinigų plovimu vyks laikantis pagrindinių principų, išdėstytų Direktyvoje 91/308/EEC dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui (OL L 166, 1991 6 28, p. 77) ir iš dalies ją pakeičiančioje Direktyvoje 2001/97/CE (OL L 344, 2001 12 28, p. 76), kurios 1 straipsnyje minimas Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos 2 straipsnyje pateiktas stambaus sukčiavimo apibrėžimas (sukčiavimas baudžiamas laisvės atėmimo bausmėmis, kurios gali būti taikomos ekstradicijos pagrindu).

Susitarimo nuostatos

I antraštinė dalis: Bendrosios nuostatos

- 1 ir 2 straipsniai -„**Objektas“** ir „**Taikymo sritis“**

Šie straipsniai apibrėžia susitarimo objektą ir taikymo sritį, kuri apima administracinę pagalbą ir teisminį bendradarbiavimą saugant Bendrijų finansinius interesus ir tam tikrus valstybių narių finansinius interesus.

Šio susitarimo taikymo srityje terminai „sukčiavimas ir kita neteisėta veikla“ apima visus su mokesčiais (PVM ir akcizų) bei muitais susijusius pažeidimus (įskaitant kontrabandą), korupciją, kyšininkavimą bei turto, įgyto vykdant susitarimo 2 straipsnio 3 dalyje numatytus veiksmus, plovimą. Pinigų plovimas taip pat patenka į šių terminų apibrėžiamą sritį, jeigu išaiškintas nusikaltimas gali būti baudžiamas laisvės atėmimu ilgiau kaip šešiems mėnesiams, kas ypač taikytina sukčiavimui mokesčių srityje ir profesionaliai kontrabandai (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados)

2 straipsnio 1 dalies 1 pastraipoje minima „prekyba prekėmis“ nepriklauso nuo to, ar prekės buvo gabenamos per kitos šalies teritoriją (iš jos, į ją ar tranzitu). Susitarimo taikymo sritis išplečiama iki mokestinių nusikaltimų, susijusių su prekyba ir prekėmis ir paslaugomis. Antroje 2 straipsnio 1 dalies a pastraipoje minimas terminas „prekyba“ turi būti suprantamas neatsižvelgiant į tai, ar prekės buvo gabenamos per kitos šalies teritoriją ir ar paslaugos susijusios su kitos šalies teritorija (teikiamos iš jos, į ją ar tranzitu) – (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados).

2(2) straipsnyje numatyta, kad teisminio bendradarbiavimo negali būti atsisakyta vien tik tuo pagrindu, kad Šalies, į kurią kreipiamasi, įstatymai numato kitokį faktų klasifikavimą, negu Šalyje pareiškėjoje. Tai reiškia, kad susitarimo taikymas iš esmės nesiremia dvigubo nusikalstamumo taisykle, kuri taikoma tik sutarties 31 ir 32 straipsnyje išdėstytiems pagrindams (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados).

- 3 straipsnis – „**Smulkūs atvejai“**

Šiuo straipsniu siekiama išvengti pernelyg didelio pagalbos prašymų, susijusių su smulkiais pažeidimais, skaičiaus.

Šis straipsnis kartoja Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą (toliau – SIC), OL L 239, 2000 9 22, p. 19, 50(4) straipsnio nuostatas. Tačiau teisminio bendradarbiavimo požiūriu, SIC 50(4) straipsnis ir šio susitarimo 3 straipsnis bus nebetaikomi, įsigaliojus Konvencijos dėl Europos Sąjungos ir Šveicarijos savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose 2001 m. spalio 16 d. protokolui, kadangi Protokolo 8 straipsnis pakeis SIC 50 straipsnį. Protokolas įsigalios Šveicarijai ne vėliau, negu jis įsigalios penkioliktoje valstybėje narėje, buvusioje Europos Sąjungos nare tuo metu, kai Taryba priėmė šį protokolą skelbiantį aktą.

- 4 straipsnis – „**Viešoji tvarka“**

Šiame straipsnyje nustatyti tinkami viešosios tvarkos pagrindai, atitinkantys bendradarbiavimo susitarimus, ypač Europos Tarybos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (Strasbūras, 1959 4 20) 2b) straipsnį.

Bankininkystės sektoriaus uždarumas nesuteikia pagrindo atsisakyti savitarpio pagalbos, suprantamos pagal šį straipsnį.

- 5 straipsnis – „Informacijos ir įrodymų perdavimas“

Šis straipsnis leidžia valstybėms narėms tarpusavyje ir su Komisija keistis informacija ir įrodymais, gautais iš Šveicarijos, ir atvirkščiai, naudojantis susitarimo numatoma parama.

5 straipsnio 1 dalyje minima konfidencialumo taisyklė, taikoma pareigūnams. 5 straipsnio 2 dalyje numatomas informacijos ir įrodymų perdavimas šaliai pareiškėjai kaip pagalba, gauta iš institucijos, į kurią kreipiamasi. 5 straipsnio 3 dalyje užtikrinamas tokios prašomos informacijos perdavimo veiksmingumas.

- 6 straipsnis – „**Konfidencialumas“**

Šiame straipsnyje nurodomi konfidencialumo reikalavimai šaliai, į kurią kreipiamasi, teikiant šalies pareiškėjos prašomą pagalbą.

II antraštinė dalis: nuostatos, reglamentuojančios administracinę pagalbą apsaugant finansinius interesus

- 7 straipsnis – „**Santykis su kitais susitarimais“**– Kovos su sukčiavimu susitarimas nepanaikina su Šveicarija pasirašyto Protokolo dėl tarpusavio pagalbos muitinių klausimais, OL L 169, 97 6 27, p. 81, kuris gali būti toliau taikomas, ypač muitinėms tais požiūriais, kurių nereglamentuoja kovos su sukčiavimu susitarimas.

- 8 ir 9 straipsniai – „**Taikymo sritis“** ir „**Įgaliojimai“**– Šie susitarimo projekto straipsniai atitinka Konvencijos dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo (OL C 24, 1998 1 23, p.2 (toliau – II Neapolio konvencijos) 1 – 3 ir 8 straipsnius.

Administracinė pagalba pagal šią sutartį atitinka II Neapolio konvencijos standartus, kiek tai pritaikoma. Tai apima informacijos naudojimą šio susitarimo tikslams (žr. Susitarimo 19 straipsnį) (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados). Kovos su sukčiavimu susitarimo taikymo sritis neapsiriboja vien tik su muitinėmis susijusia Konvencijos taikymo sritimi. Susitarimo nuostatos taikomos pagal nacionalinės teisės nustatytą atitinkamos institucijos kompetenciją ir nei keičia, nei išplečia šiuos įgaliojimus.

- 10 straipsnis – „**Proporcingumas“**. Šiame straipsnyje atsispindi susirūpinimas, kuris buvo jau išreikštas 3 straipsnyje, tačiau apsiribojant tik administracine pagalba.

- 11 straipsnis – „**Centriniai departamentai**“

Šis susitarimo projekto straipsnis atitinka II Neapolio konvencijos 5 straipsnio turinį ir atspindi derybų išankstinį reikalavimą aiškiai nurodyti atitinkamas centrinio lygmens institucijas.

Kiekviena susitarianti šalis nustato centrinius departamentus, įgaliotus tvarkyti administracinės pagalbos prašymus.

- 12 straipsnis – „**Prašymai pateikti informaciją**“, 13 straipsnis – „**Prašymai stebėti**“ ir 14 straipsnis –„**Pranešimas ir siuntimas paštu**“ (1) ir (2).

Šie qrojekto straipsniai atitinka II Neapolio konvencijos 10, 11 ir 13 straipsnių turinį.

- 4 straipsnio 3 dalimi siekiama užtikrinti, kad subsidijas skiriančios ir rangovus samdančios Bendrijų institucijos galėtų tiesiogiai susiekti su Šveicarijoje gyvenančiais Bendrijų subsidijų gavėjais ir rangovais, o šie galėtų atsiųsti prašomus dokumentus ir gauti siunčiamą informaciją, susijusią su atitinkamomis subsidijomis ir sutartimis. Jeigu nebūtų jokio teisinio pagrindo naudoti tarptautines ryšių priemones, toks informacijos persiuntimas veikiausiai pažeistų tam tikras Šveicarijos taisykles, reglamentuojančias verslo paslapčių saugojimą ir apibrėžiančias ekonominę žvalgybą.

- 15 straipsnis – „**Prašymai atlikti tyrimą“** ir 16 straipsnis – „**Institucijos, prašančios pagalbos iš susitariančios šalies, įgaliotų pareigūnų dalyvavimas“.** Šie projekto straipsniai atitinka II Neapolio konvencijos 12 straipsnio turinį. Visų šalies, į kurią kreipiamasi, teisinės sistemos leidžiamų tyrimo metodų taikymas, kaip numato 15 straipsnio 2 dalis, apima asmenų apklausą, kratas patalpose ir transporto priemonėse, dokumentų kopijavimą, informacijos paklausimus, taip pat daiktų, dokumentų ir vertybių poėmius.

- 16 straipsnis numato įgaliotų pareigūnų galimybę dalyvauti atliekant su pagalbos prašymu susijusius veiksmus ir konsultuoti dėl dokumentų, teikti klausimus ir rekomenduoti tyrimo metodus siekiant veiksmingesnės tarpusavio pagalbos ir, kur įmanoma, suteikti jiems galimybę patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais bei informacija, kaip ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados).

- 17 straipsnis – „**Pareiga bendradarbiauti**“

Šis straipsnis kyla iš susitarimo 15 ir 16 straipsnių ir numato tokias pat prekybininkų valstybėse narėse pareigas jų šalių institucijų vykdomų tyrimų atžvilgiu.

- 18 straipsnis – „**Pagalbos prašymo forma ir turinys**“

Šis projekto straipsnis atitinka II Neapolio konvencijos 9 straipsnio turinį.

- 19 straipsnis „ „**Informacijos naudojimas**“

Šis straipsnis panašus į su Šveicarija pasirašyto Protokolo dėl tarpusavio pagalbos muitinių klausimais, OL L 169, 97 6 27, p. 81 11 straipsnį. Informacijos naudojimą ribos šalių finansinių interesų apsauga, kaip nustatoma 2 straipsnyje (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados).

- 20 straipsqis – „**Savo iniciatyva teikiama pagalba**“

Ši nuostata platesnė už panašias II Neapolio konvencijos nuostatas.

- 21 – 23 straipsniai –„**Specialiosios bendradarbiavimo formos**“

Šie straipsniai atitinka dalį iš II Neapolio konvencijos IV antraštinėje dalyje numatytų priemonių. Josqsuformuluotos taip, kad susitarimo šalys jas galėtų taikyti savo nuožiūra.

- 24 straipsnis – „**Susigrąžinimas“**

Šis straipsnis perteikia Tarybos direktyvos 76/308/EEC dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, kylančias dėl operacijų, įtrauktų į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo finansavimo sistemą, ir dėl žemės ūkio mokesčių bei muitų susigrąžinimo 6, 7, 10, 13 ir 15 straipsnių esmę OL L73 76 3 19, p. 18.

III antraštinė dalis: nuostatos, susijusios su tarpusavio teisine pagalba baudžiamosiose bylose apsaugant finansinius interesus

- 25 straipsnis „**Santykis su kitais susitarimais**“

Šis straipsnis remiasi tuo pačiu tarptautinių priemonių papildomumo principu, kuris nustatytas SIC 48 straipsnyje ir 2000 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijoje, OL C 197, 2000 7 12, p. 1.

Daugiašalių susitarimų tarp susitariančių šalių, kaip tai numatyta 25 straipsnyje, ypač jo 2 pastraipoje, sąvoka apima, tarp kitko, ir Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl Šengeno *acquis* vykdymo, taikymo ir plėtojimo, kai jis įsigalios.

- 26 straipsnis „**Pagalbos suteikimo tvarka**“

Šis straipsnis atitinka SIC 49 straipsnio ir 2000 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos turinį.

Dabar šis straipsnis nustato teisminės pagalbos suteikimo tvarką (įskaitant ir tuos faktus ar pažeidimus, už kuriuos gali būti atsakingi juridiniai asmenys). 2 pastraipa skirta siekiant išplėsti Konvencijoje dėl pinigų išplovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo (Strasbūras, 1990 11 8) numatytas priemones, taikant jas ir pažeidimams, numatytiems kovos su sukčiavimu susitarime.

- 27 straipsnis „**Prašymų teikimas**“

Šis straipsnis numato lankstų požiūrį į prašymų teikimo tvarką, leisdamas ir centralizuotą prašymų teikimą, ir teikimą tiesiogiai vykdomajai institucijai. Tai ypač tinka Šveicarijai, kurioje dviejų pakopų (federalinė ir kantonų) jurisdikcija reiškia, kad kai kuriais atvejais centralizuoto prašymų teikimo galimybė gali būti naudinga.

Tiesioginis prašymų pateikimas atitinka 2000 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos 6 straipsnio turinį ir leidžia išvengti nereikalingos gaišaties. 27 straipsnio 5 dalis numato priemones, kurios reikalingos kompetentingoms centrinėms institucijoms nustatyti.

- 28 straipsnis „**Paslaugos paštu**“

Šis straipsnis atitinka SIC 52 straipsnio ir 2000 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos 5 straipsnio turinį.

- 29 straipsnis „**Laikinosios priemonės**“

Šis straipsnis atitinka Europos Konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (Strasbūras, 1959 4 20) 2001 m. lapkričio 8 d. Antrojo papildomo protokolo 24 straipsnį. 2

pastraipa atitinka Konvencijos dėl pinigų plovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo (Strasbūras, 1990 11 8) 11 straipsnį.

- 30 straipsnis – „**Pagalbos prašančios susitariančios šalies pareigūnų dalyvavimas**“

Šis straipsnis atitinka Europos Konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (Strasbūras, 1959 4 20) 4 straipsnį ir Europos Konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose Antrojo papildomo protokolo (Strasbūras, 2001 11 8) 2 straipsnį. Jam taip pat padarė įtaką ir II Neapolio konvencijos 12 straipsnio 2 dalis. Šio straipsnio tikslas – padėti prašant teisminės pagalbos ir išvengti papildomų prašymų, kurie sumažintų bendradarbiavimo veiksmingumą.

Kaip buvo minėta kalbant apie administracinę pagalbą (16 straipsnis), tai suteikia pagalbos prašančios susitariančios šalies institucijoms ir pareigūnams galimybę dalyvauti pagalbos prašymo vykdyme ir konsultuoti dėl dokumentų, teikti klausimus ir rekomenduoti tyrimo metodus siekiant veiksmingesnės tarpusavio pagalbos ir, kur pritaikoma, suteikti jiems galimybę patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais bei informacija, kaip ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados).

Tačiau ši nuostata neįpareigoja institucijų, į kurias kreipiamasi, kviesti institucijas pareiškėjas padėti įvykdyti teismo pavedime numatytas priemones.

- 31 straipsnis – „**Paieška ir areštas**“

Teisminis bendradarbiavimas, įskaitant turto paieškas ir areštą, užtikrinamas ir tokiose bylose, kaip netiesioginių mokesčių pažeidimai ir kontrabanda (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados).

31 straipsnis 1 dalies a pastraipa pakartoja SIC 51 straipsnio a pastraipos formuluotę.

31 straipsnio 2 dalis atitinka Bendrijos kovos su pinigų plovimu standartus, kuriuos nustato Direktyva 91/308/EEC dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui, iš dalies ją pakeičianti Direktyva 2001/97/CE (OL L 344, 2001 12 28, p. 76) ir Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos Antrasis protokolas (OL C 222, 1997 7 19, p. 12). Teismo pavedimai išieškoti ir areštuoti turtą pinigų plovimo atvejais turi būti vykdomi su sąlyga, kad išaiškintas nusikaltimas gali būti baudžiamas laisvės atėmimu daugiau kaip šešiems mėnesiams pagal šalies pareiškėjos arba šalies, į kurią kreipiamasi, įstatymus. Tai reiškia, kad šios nuostatos bus taikomos ir sukčiavimui mokesčių atžvilgiu, ir profesionaliai kontrabandai (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados).

- 32 straipsnis „**Prašymai suteikti bankų ir finansinę informaciją**“

Parašymai teikti informaciją apie sąskaitas bankuose, bankines operacijas ir prašymai stebėti bankines operacijas bus traktuojami laikantis standartų, kuriuos nustatė Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos 2001 m. spalio 16 d. protokolas (OL C 326, 2001 11 21, p. 1), įskaitant, jeigu reikia, stebimo asmens neinformavimą apie jam taikomas tyrimo priemones (žr. 1 – 4 Protokolo straipsnius) (2004 m. gegužės 19 d. ES – Šveicarijos viršūnių susitikimo išvados).

- 33 straipsnis „**Kontroliuojamasis gabenimas**“.

Šis straipsnis suformuluotas pagal 2000 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos 12 straipsnį.

- 34 straipsnis – „**Turto perdavimas konfiskavimui arba sugrąžinimui**“

Šis straipsnis atitinka 2000 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos 8 straipsnį.

- 35 straipsnis – „**Savitarpio pagalbos paspartinimas**“

Šis straipsnis atitinka 2000 m. gruodžio 14 d. Tarybos patvirtintas derybines direktyvas, rekomenduojančias išvengti pernelyg ilgų bendradarbiavimo biurokratinių procedūrų. Tekstas visiškai atitinka 2000 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos 4 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis.

Kalbant apie 35 straipsnio I dalyje numatytą teisminės pagalbos prašymo vykdymą, suprantama, kad tai taip pat apima ir informacijos bei įrodymų perdavimą pagalbos prašančios susitariančios šalies kompetentingoms institucijoms.

- 36 straipsnis „**Įrodymų naudojimas**“

Šis straipsnis turi būti traktuojamas visiškai atsižvelgiant į *acquis communautaire* numatytas duomenų apsaugos taisykles, ypač į 2000 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos 23 straipsnį.

- 37 straipsnis „**Savo iniciatyva perduodami įrodymai**“

Šis straipsnis remiasi 2000 m. gegužės 29 d. Europos Sąjungos narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos 7 straipsniu. Papildomas savo iniciatyva perduodamų įrodymų minėjimas susitarimo projekte nereiškia esminio pasikeitimo, palyginti su galiojančiomis taisyklėmis, kadangi įrodymų vertę, be abejo, nustatys persekiojančios šalies procesiniai įstatymai**.**

- 38 straipsnis –„**Procedūros šalyje, į kurią kreipiamasi**“

Šis straipsnis reikalingas dėl Šveicarijos precedento teisinės sistemos, pagal kurią užsienio valstybei, pateikiančiai civilinį ieškinį prie baudžiamosios bylos Šveicarijoje, gali būti neleista naudotis tyrimo dokumentais kaip civilinei šaliai, jeigu be šių veiksmų Šveicarijos kompetentingos institucijos kreipėsi į tos valstybės teismines institucijas prašydamos padėti toje pačioje byloje (*Abacha*, 2001 m. birželio 5 d. Viešosios teisės teismo nutartis). Šia nuostata siekiama užtikrinti, kad Bendrija ar valstybė narė galės visiškai pasinaudoti savo teisėmis kaip proceso šalis, net jeigu ji prijungia civilinį ieškinį prie baudžiamosios bylos Šveicarijoje.

IV antraštinė dalis: Baigiamosios nuostatos

- 39 straipsnis „**Jungtinis komitetas**“

Šiuo straipsniu įsteigiamas jungtinis komitetas, kuris vadovaus, kol bus įgyvendintas susitarimas, spręs ginčus (40 straipsnis) ir teiks pasiūlymus dėl susitarimo keitimo (42 straipsnis).

- 40 straipsnis „**Ginčų sprendimas**“

- 41 straipsnis – „**Abipusiškumas**“

Straipsnis nustato, kad negali būti imtasi vienašališkų veiksmų be išankstinės konsultacijos su jungtiniu komitetu.

- 42 straipsnis „**Keitimas**“

- 43 straipsnis –„**Taikymas teritorijoms**“

Šis straipsnis atitinka tradicines tokio susitarimo nuostatas. Tačiau Komisija nusiųs Šveicarijai orientacinį sąrašą tų teritorijų, kuriose šis susitarimas bus taikomas.

- 44 straipsnis –„**Įsigaliojimas**“

Jeigu pagal 44 straipsnio 3 dalį bus pateikta deklaracija, aišku, kad tik Bendrija gali daryti sprendimus Bendrijos kompetencijai priskirtais klausimais, ir kad jokia deklaracija negali daryti įtakos santykiams tarp valstybių narių, o tik santykiams su Šveicarija.

- 45 straipsnis –„**Nutraukimas“**

Šis straipsnis numato galimybes nutraukti susitarimą.

- 46 straipsnis „**Taikymo terminai**“

Šiame straipsnyje yra sąlyga, reikalaujanti taikyti Susitarimą pagal šalies prašymą tiems neteisėtiems veiksmams, kurie buvo įvykdyti praėjus šešiems mėnesiams po šio Susitarimo pasirašymo.

- 47 straipsnis „**Naujų ES narių prisijungimas prie Susitarimo**“

Šis straipsnis palengvina naujų valstybių narių prisijungimą prie Susitarimo.

- 48 straipsnis „ **Autentiški tekstai**“.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

pasirašyti Europos bendrijos ir valstybių narių susitarimą su Šveicarijos Konfederacija dėl kovos su sukčiavimu ir kita nusikalstama veikla, pažeidžiančia jų finansinius interesus

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 280 straipsnį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos pirmuoju sakiniu ir 300 straipsnio 2 dalies pirmąja pastraipa,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[1],

kadangi:

(1) 2000 m. gruodžio 14 d. Taryba įgaliojo Komisiją derėtis su Šveicarijos Konfederacija dėl susitarimo kovoti su sukčiavimu ir kita nusikalstama veikla, pažeidžiančia Europos bendrijos ir valstybių narių finansinius interesus, įskaitant pridėtinės vertės mokestį ir akcizus.

(2) Susitarimas turi būti sudarytas vėliau, pageidautina pasirašyti Susitarimą, kuris buvo parengtas 2004 m. birželio 25 d.

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

Kadangi Susitarimas bus pasirašytas vėliau, Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį, turintį teisę pasirašyti Europos bendrijos vardu Europos bendrijos ir valstybių narių Susitarimą su Šveicarijos Konfederacija kovoti su sukčiavimu ir kita nusikalstama veikla, pažeidžiančia jų finansinius interesus ir Susitarimo lydimąjį Baigiamąjį aktą.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

[1] *OL* C , , p. .

2004/0187 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

sudaryti Europos bendrijos ir valstybių narių susitarimą su Šveicarijos Konfederacija dėl kovos su sukčiavimu ir kita nusikalstama veikla, pažeidžiančia jų finansinius interesus

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 280 straipsnį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos pirmuoju sakiniu ir 300 straipsnio 3 dalies pirmąja pastraipa,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[2],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[3],

kadangi:

(1) 2000 m. gruodžio 14 d. Taryba įgaliojo Komisiją derėtis su Šveicarijos Konfederacija dėl susitarimo kovoti su sukčiavimu ir kita nusikalstama veikla, pažeidžiančia Europos bendrijos ir valstybių narių finansinius interesus, įskaitant pridėtinės vertės mokestį ir akcizus.

(2) 2004 m. ..... Tarybos sprendimu ..../.... ir remiantis jos vėlesne išvada, Europos bendrijos vardu Susitarimas buvo pasirašytas 2004 .....

(3) Susitarimu įsteigiamas tam tikrose srityse sprendimų galią turintis jungtinis komitetas, todėl reikia nurodyti, kas šiame Komitete atstovaus Bendrijai.

(4) Susitarimas turi būti patvirtintas,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Europos bendrijos vardu patvirtinti Europos bendrijos ir valstybių narių Susitarimą su Šveicarijos Konfederacija kovoti su sukčiavimu ir kita nusikalstama veikla, pažeidžiančia jų finansinius interesus ir Susitarimo lydimąjį Baigiamąjį aktą.

Susitarimo ir Baigiamojo akto tekstai pridedami prie šio sprendimo.

---

[2] *OL* C , , p. .
[3] *OL* C , , p. .

2 straipsnis

Kaip numatyta Susitarimo 39 straipsnyje jungtiniame komitete Bendrijai atstovauja Komisija.

Bendrijos poziciją, kurios laikomasi įgyvendinant Susitarimą jungtinio komiteto sprendimų ir rekomendacijų atžvilgiu, Taryba nustato kvalifikuota dauguma Komisijos teikimu.

3 straipsnis

Tarybos pirmininkas Bendrijos vardu pateikia Susitarimo 44 straipsnio 2 dalyje pasikeičiant raštais numatytą pranešimą([4]).

4 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

[4] Susitarimo įsigaliojimo datą Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje skelbia Tarybos Generalinis sekretoriatas.

PRIEDAS

Sutartis

dėl bendradarbiavimo tarp Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Šveicarijos Konfederacijos

kovai su sukčiavimu ir kita nelegalia veikla, keliančia grėsmę jų finansiniams interesams

---

EUROPOS BENDRIJA,

BELGIJOS KARALYSTĖ,

ČEKIJOS RESPUBLIKA,

DANIJOS KARALYSTĖ,

VOKIETIJOS FEDERALINĖ RESPUBLIKA,

ESTIJOS RESPUBLIKA,

GRAIKIJOS RESPUBLIKA,

ISPANIJOS KARALYSTĖ,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,

AIRIJA,

ITALIJOS RESPUBLIKA,

KIPRO RESPUBLIKA,

LATVIJOS RESPUBLIKA,

LIETUVOS RESPUBLIKA,

LIUKSEMBURGO KUNIGAIKŠTYSTĖ,

VENGRIJOS RESPUBLIKA,

MALTOS RESPUBLIKA,

OLANDIJOS RESPUBLIKA,

AUSTRIJOS RESPUBLIKA,

LENKIJOS RESPUBLIKA,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKA,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKA,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKA,

SUOMIJOS RESPUBLIKA,

ŠVEDIJOS RESPUBLIKA,

JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ

ir

ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJA

toliau vadinamos sutarties šalimis,

ATSIŽVELGDAMOS į glaudžius ryšius tarp Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Šveicarijos konfederacijos,

SIEKDAMOS efektingai kovoti su sukčiavimu ir kita nelegalia veikla, keliančią grėsmę finansiniams sutarties šalių interesams,

SUVOKDAMOS būtinybę stiprinti administracijos pagalbą šiose srityse,

ĮSITIKINUSIOS, kad teisminė tarpusavio pagalba, įskaitant kratą ir daiktų areštą, turi būti teikiama visais kontrabandos ir vengimo mokėti netiesioginius mokesčius, būtent pridėtinės vertės mokestį, muito mokesčius ir akcizo mokestį,

SUVOKDAMOS kovos su pinigų plovimu svarbą,

SUSITARIA PASIRAŠYTI ŠIĄ SUTARTĮ :

I ANTRAŠTINĖ DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis Sutarties dalykas

Šios sutarties dalykas yra stiprinti administracijos pagalbą ir teisminę tarpusavio pagalbą baudžiamosiose bylose tarp Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Šveicarijos Konfederacijos kovai su nelegalia veikla numatyta 2 straipsnyje.

2 straipsnis Taikymo sritys

(1) Šios sutarties taikymo sritys, yra:

(a) prevencija, sulaikymas, tyrimas, administracinis ar baudžiamasis persekiojimas bei kova su sukčiavimu ir kita nelegalia veikla, kuri kelia grėsmę abiejų sutarties šalių finansiniams interesams srityse, kaip:

– prekyba pažeidžiant muitų ir žemės ūkio įstatymus;

– prekyba pažeidžiant mokesčių įstatymus, susijusius su pridėtinės vertės mokesčiu, specialiaisiais vartotojų mokesčiais ir akcizo mokesčiu;

– mokesčių rinkimas ar lėšų sulaikymas – įskaitant šių lėšų panaudojimą kitiems tikslams nei jos buvo suteiktos – kai pastarosios paskirtos iš sutarties šalių biudžetų, jų valdomų biudžetų ar valdomų jų labui, kaip subsidijos ir atstatymai;

– sutarčių sudarymo procedūros kai jas pasirašo sutarties šalys.

– turto areštas ir teisėtai ar neteisėtai gautų lėšų, įgytų vykdant nelegalią veiklą, įvardintą a punkte, išieškojimas.

(2) Prašymas bendradarbiauti apibrėžtas II (administracinė pagalba) ir III (teisminė tarpusavio pagalba) dalyse, gali būti atmestas tik dėl vienos priežasties - jei prašymas susijęs su pažeidimu, kurį prašomoji sutarties šalis laiko mokesčių pažeidimu ar kai prašomosios sutarties šalis neturi tokių pat išskaitymų bei išlaidų ar tokios pat reglamentacijos bei faktų juridinio taikymo, kaip prašančioji sutarties šalis.

(3) Gaminių plovimas šioje sutartyje įvardintoje veikloje yra įtrauktas į taikymo sritį su sąlyga, kad už veiklą, kurią sudaro preliminarus faktas, būtų baudžiama pagal abiejų sutarties šalių teisę skiriant laisvės atėmimo bausmę ar saugumo priemonę, suvaržant laisvę daugiausia šešiems mėnesiams.

(4) Tiesioginiai mokesčiai nėra įtraukti į šios sutarties taikymo sritį.

3 straipsnis Nereikšmingi atvejai

(1) Prašomosios sutarties šalies vadovybė gali atmesti bendradarbiavimo prašymą jei per maža gautos ar išvengtos mokėti įmokos preliminari suma neviršija 25000 eurų ar jei be leidimo importuojamų ar eksportuojamų prekių preliminari suma neviršija 100000

eurų, nebent jei byla, esant tokiomis aplinkybėms ar dėl teisiamojo, būtų prašomosios sutarties šalies laikoma labai rimta.

(2) Prašomosios sutarties šalies vadovybė nedelsdama informuoja prašančiosios sutarties šalies vadovybę apie atsisakymo priimti bendradarbiavimo prašymą priežastis.

4 straipsnis Viešoji tvarka

Bendradarbiavimo prašymas gali būti atmestas jei prašomoji sutarties šalis mano, kad prašymo vykdymas gali kelti grėsmę prašomosios sutarties šalies suverenitetui, saugumui, viešajai tvarkai ar kitiems svarbiausiems interesams.

5 straipsnis Informacijos ir įrodymų perdavimas

(1) Kad ir kokia forma buvo gauti ar perduoti įrodymai ir informacija remiantis šia sutartimi, jie yra laikomi valstybine paslaptimi ir saugomi kaip analogiška informacija pagal sutarties šalies, kuri juos gavo, nacionalinius įstatymus ir pagal atitinkamas nuostatas taikomas bendrijos institucijoms.

Ši informacija ir įrodymai negali būti nei perduodami kitiems asmenims kaip tik dirbantiems bendrijos, valstybių narių ar Šveicarijos konfederacijos institucijose, ir kurie vykdydami savo pareigą turi būti su jais susipažinę, nei pastarųjų naudojami kitiems tikslams nei nurodyti šios sutarties taikymo srityse.

(2) Pagal šią sutartį prašančiosios sutarties šalies gauta informacija ir įrodymai gali būti perduoti bet kuriai kitai sutarties šaliai, jei pastaroji atlieka tyrimą dėl kurio bendradarbiavimo prašymas nebūtų atmestas ar jei yra konkrečių duomenų jog ši sutarties šalis galėtų naudingai atlikti tokį tyrimą. Tokio perdavimo tikslai negali būti kitokie nei numatyti šioje sutartyje.

(3) Pagal šią sutartį gautos informacijos ir įrodymų perdavimas kitai sutarties šaliai ar kitoms sutarties šalims pradžioje buvusios prašomosios sutarties šalies prašymo objektu.

(4) Kiekviena sutarties šalis besinaudojanti informacija ir įrodymais pagal 2 dalies nuostatas laikosi pastarųjų naudojimosi apribojimų, kuriuos nustato prašomoji sutarties šalis prašančiajai sutarties šaliai nuo pirmojo perdavimo.

(5) Sutarties šalis, norėdama trečiajai sutarties šaliai perduoti informaciją ir įrodymus gautus taikant šią sutartį turi gauti kitos sutarties šalies, kuri pateikia šią informaciją ir įrodymus, leidimą.

6 straipsnis Konfidencialumas

Prašančioji sutarties šalis gali prašyti prašomosios sutarties šalies, jog ši stengtųsi, kad prašymas ir tai kas su juo susiję liktų konfidencialūs, išskyrus atvejus jei tai nesuderinama su prašymo įvykdymu. Jei prašomoji sutarties šalis negali įvykdyti konfidencialumo reikalavimų, ji iš anksto apie tai informuoja prašančiosios sutarties šalies vadovybę.

II ANTRAŠTINĖ DALIS ADMINISTRACINĖ PAGALBA

1 Skyrius Bendrosios nuostatos

7 straipsnis Ryšys su kitomis sutartimis

Ši sutarties dalis neįtakoja nuostatų taikomų teisminės pagalbos tiriant baudžiamąsias bylas, nei platesnių įsipareigojimų administracinės pagalbos srityje ar naudingesnių dvišalių ar daugiašalių bendradarbiavimo tarp sutarties šalių sutarčių nuostatų, ypač 1997 m. birželio 9 d. papildomo Protokolo dėl tarpusavio administracinės pagalbos muitinių veiklos srityje.

8 straipsnis Prieinamumas

(1) Sutarties šalys yra pasirengusios padėti viena kitai kovoje su nelegalia veikla apibrėžta šioje sutartyje, ypač užkertant kelią ir atskleidžiant operacijas ar kitus veiksmus ir neveikimą, kurie prieštarauja atitinkamiems teisės aktams, ir atliekant tyrimus dėl pastarųjų.

(2) Pagalba apibrėžta šioje dalyje taikoma visoms sutarties šalies kompetentingoms vadovybėms, vykdančioms administracinį tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą, įskaitant ir tai, kad šios vadovybės veikia prašomos teisminių vadovybių.

Jei baudžiamasis tyrimas yra atliekamas teisminės vadovybės ar jai prižiūrint, ši vadovybė nustato ar tarpusavio pagalbos bei bendradarbiavimo prašymai yra pateikti pagal nuostatas dėl tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose arba pagal šios dalies nuostatas.

9 straipsnis Kompetencija

(1) Sutarties šalių kompetentingi valdžios atstovai taiko šios dalies nuostatas pagal kompetenciją, kuri joms buvo suteikta vadovaujantis savo šalies įstatymais. Nei viena šios dalies nuostatų negali būti aiškinama kaip suteiktos kompetencijos pakeitimas pagal jų vidines nuostatas, taikomas sutarties šalių vadovybėms pagal šią dalį.

Jos veikia taip lyg veiktų saviems tikslas ar gavus tos pačios sutarties šalies kitos institucijos prašymą. Prašymui įvykdyti jos naudoja visas joms prieinamas legalias priemones laikantis savo šalies įstatymų.

(2) Prašymai adresuoti nekompetentingoms institucijoms yra nedelsiant pastarųjų perduodami kompetentingoms institucijoms.

10 straipsnis Proporcingumas

Prašomosios sutarties šalies vadovybė gali atmesti bendradarbiavimo prašymą jei akivaizdu, kad:

(a) prašančiosios sutarties šalies prašymų skaičius ir pobūdis per atitinkamą laiko tarpą suteikia neproporcingą administracinį krūvį prašomosios sutarties šalies vadovybei;

(b) prašančioji sutarties šalies vadovybė neišnaudojo įprastinių informacijos šaltinių, kuriais būtų galėjusi pagal aplinkybes pasinaudoti, kad gautų prašomą informaciją nerizikuodama pakenkti siekiamo rezultato gavimui.

11 straipsnis Centrinės tarnybos

(1) Abi sutarties šalys nurodo vieną ar kelias centrines tarnybas kompetentingas nagrinėti administracinės pagalbos prašymus apibrėžtus šioje dalyje.

Šios tarnybos kreipiasi į bet kurią kompetentingą administracijos vadovybę, kad būtų įvykdytas pagalbos prašymas.

(2) Centinės tarnybos viena su kita bendrauja tiesiogiai.

(3) Centrinių tarnybų veikloje, ypač skubiais atvejais, galimas ir tiesioginis bendradarbiavimas su kitomis sutarties šalių vadovybėmis kompetentingomis šios sutarties taikymo srityse. Centinės tarnybos yra informuojamos apie visus veiksmus dėl tiesioginio bendradarbiavimo.

(4) Sutarties šalys, gavusios pranešimą kaip nurodyta 44 straipsnio 2 dalyje, remiantis šiuo straipsniu, susitaria kurie valdžios atstovai yra laikomi centrinėmis tarnybomis.

2 Skyrius Dalyvavimas gavus prašymą

12 straipsnis Prašymai informacijai gauti

(1) Gavusi prašančiosios sutarties šalies vadovybės prašymą, prašomosios sutarties šalies vadovybė perduoda pastarajai, šioje sutartyje numatytų taikymo sričių ribose, visą jos ar kitų tos sutarties šalies vadovybių turimą informaciją, kad būtų galima užkirsti kelią, susekti ir sustabdyti nelegalią veiklą apibrėžtą šioje sutartyje ar būtiną kreditui išieškoti. Prašomosios sutarties šalies vadovybė pradeda visus būtinus administracinius veiksmus, kad ši informacija būtų gauta.

(2) Prie perduodamos informacijos pridedamos ataskaitos ir kiti dokumentai, ar šių ataskaitų ir dokumentų patvirtintos kopijos ir išrašai, kuriais remiasi perduodama informacija, kuri buvo prašomosios sutarties šalies vadovybės turima, surinkta ar paruošta siekiant įvykdyti prašymą dėl informacijos gavimo.

(3) Remiantis sutartimi tarp prašančiosios sutarties šalies ir prašomosios sutarties šalies vadovybės, ir pagal pastarosios parengtą išsamią instrukciją, prašančiosios sutarties šalies vadovybės tam tikslui įgaliotieji agentai gali gauti leidimą patekti į prašomosios sutarties šalies valdžios atstovų patalpas, prie dokumentų ir informacijos nurodytos 1 dalyje, kurią turi tos sutarties šalies valdžios atstovai, ir kuri remiasi tikslia nusikalstama veikla, priklausančia šios sutarties taikymo laukui. Šie agentai yra įgalioti daryti minėtų dokumentų kopijas.

13 straipsnis Kontrolės prašymas

Remiantis prašančiosios sutarties šalies vadovybės prašymu, prašomosios sutarties šalies vadovybė visais įmanomais būdais kontroliuoja veiksmus dėl prekių mainų pažeidžiant taisykles numatytas 2 straipsnyje. Ši kontrolė gali būti atliekama asmenų, pagrįstai įtariamų dalyvavus ar dalyvaujant vykdant nelegalią veiklą ar dalyvaujant paruošiamuosiuose veiksmuose siekiant juos įvykdyti, atžvilgiu, kaip ir vietos, transporto priemonių ir prekių susijusių su šia veikla, atžvilgiu.

14 straipsnis Pranešimas ir perdavimas paštu

(1) Remiantis prašančiosios sutarties šalies vadovybės prašymu, prašomosios sutarties šalies vadovybė pati ar per kitą asmenį praneša adresatui, pagal prašomosios sutarties šalies vidines nuostatas, apie visas priemones ir sprendimus, priimtus prašančiosios sutarties šalies kompetentingų valdžios atstovų, kurie priklauso šios sutarties taikymo sričiai.

(2) Pranešimų prašymai, kuriuose turi būti įvardintas veiksmo objektas ar pranešamas sprendimas, yra pateikiami kartu su vertimu į oficialią prašomosios sutarties šalies ar šiai sutarties šaliai suprantamą kalbą

(3) Sutarties šalys pranešimų aktus ir informacijos bei dokumentų prašymus gali siųsti tiesiai paštu atitinkamiems asmenims, kurie yra susiję su 2 straipsnio 1 dalies a punkto trečiuoju ir ketvirtuoju papunkčiu, gyvenantiems kitos sutarties šalies teritorijoje.

Šie asmenys toliau tęsia bendravimą ir perduoda atitinkamą informaciją bei dokumentus pagal taisyklėmis ir susitarimais, kuriais remiantis buvo skirtos lėšos, nustatytą formą.

15 straipsnis Prašymas atlikti tyrimą

(1) Gavus prašančiosios sutarties šalies prašymą, prašomoji sutarties šalis pradeda ar skatina pradėti reikiamus tyrimus dėl operacijų ar veiksmų, kurie šia sutartimi yra laikomi nelegalia veikla, ar kurie, prašančiosios sutarties šalies vadovybei kelia pagrįstus įtarimus, kad nelegali veikla buvo įvykdyta.

(2) Prašomoji sutarties šalis naudojasi visomis tyrimo priemonėmis galimomis jos juridinėje sistemoje taip, jei šias priemones reiktų panaudoti saviems tikslams ar paprašius kitai savo šalies institucijai, įskaitant ir teisminių institucijų dalyvavimą ar vadovavimą.

Ši nuostata nedaro žalos ūkio subjektų pareigai bendradarbiauti numatytai 17 straipsnyje.

Prašomosios sutarties šalies vadovybė perduoda prašančiosios sutarties šalies vadovybei šių tyrimų rezultatus. 12 straipsnio 2 daliai taikoma *mutatis mutandis*.

(3) Prašomosios sutarties šalies vadovybė išplečia pagalbos taikymą esant visoms aplinkybėms, objektams ir asmenims, turintiems akivaizdų ryšį su pagalbos prašymo objektu, iki kol nėra būtinas papildomas prašymas. Iškilus abejonei prašomosios sutarties šalies vadovybė susisiekia su prašančiosios sutarties šalies vadovybe.

16 straipsnis Prašančiosios sutarties šalies institucijų įgaliotųjų agentų dalyvavimas

(1) Remiantis susitarimu tarp prašančiosios sutarties šalies ir prašomosios sutarties šalies vadovybių, prašančiosios sutarties šalies vadovybės nurodyti agentai gali dalyvauti tyrimuose įvardintuose ankstesniame straipsnyje. Šiam dalyvavimui nereikia asmens ar ūkio subjekto, prie kurių vykdomas tyrimas, sutikimo.

(2) Prašomosios sutarties šalies vadovybės agentai bet kuriuo metu užtikrina nepertraukiamą bylos tyrimą. Prašančiosios sutarties šalies vadovybės agentai negali savo iniciatyva imtis veiksmų galimų prašomosios sutarties šalies institucijų agentams.

(3) Tačiau jie gali patekti į tas pačias patalpas ir prie tų pačių dokumentų kaip ir prašomosios sutarties šalies vadovybės skirti agentai, per tarpininką ir tik atliekamo tyrimo tikslais.

(4) Leidimui gali būti keliamos sąlygos.

(5) Prašančiosios sutarties šalies vadovybei pateikta informacija galės būti naudojama kaip įrodymai tik gavus leidimą perduoti susijusias su vykdymu dalis.

17 straipsnis Pareiga bendradarbiauti

Ūkio subjektai bendradarbiauja vykdydami administracinės pagalbos prašymą leisdami patekti į savo patalpas, naudotis transporto priemonėmis bei dokumentais ir suteikdami visą susijusią informaciją.

18 straipsnis Pagalbos prašymų forma ir nuostatos

(1) Pagalbos prašymai pateikiami raštu. Dokumentai galintys būti naudingi siunčiami kartu.

Skubos atveju, priimami ir žodiniai prašymai, bet kai tik įmanoma jie turi būti patvirtinami raštu.

(2) Su prašymu pateikiama ir žemiau nurodyta informacija:

(a) prašančioji institucija;

(b) prašomos priemonės;

(c) prašymo dalykas ir motyvas;

(d) įstatymai, taisyklės ir kitos susijusios juridinės priemonės;

(e) kiek tik įmanoma tikslesnė informacija apie fizinius ar juridinius asmenis, kurie laikomi tyrimo dalyku;

(f) atitinkamų įvykių santrauka ir jau atliktų tyrimų rezultatai, išskyrus atvejus numatytus 14 straipsnyje.

(3) Prašymai pateikiami prašomosios sutarties šalies oficialiąja ar šiai sutarties šaliai priimtina kalba.

(4) Neteisingai ar nepilnai užpildyti prašymai gali būti pataisyti ar papildyti. Būtinos priemonės, kad prašymas būtų patenkintas įvykdomos per nurodytą laiką.

19 straipsnis Informacijos naudojimas

(1) Gauta informacija yra naudojama tik tais tikslais, kurie yra numatyti šioje sutartyje. Jei viena iš sutarties šalių prašo tokią informaciją naudoti kitu tikslu, ji privalo gauti išankstinį raštišką sutikimą iš institucijos, kuri šią informaciją suteikia. Ši vadovybė nustato naudojimo apribojimus.

(2) 1 dalies nuostatos nesudaro kliūčių informacijos panaudojimui teisminėje ar administracinėje veikloje, vykdomoje dėl nesilaikymo įstatymų, apie kuriuos yra kalbama administracinės pagalbos suteikimo prašyme, jeigu tas pačias pagalbos priemones būtų galima pasitelkti tokiai veiklai. Sutarties šalies kompetentinga vadovybė, kuri suteikė tokią informaciją yra nedelsiant informuojama apie tokį panaudojimą.

(3) Sutarties šalys kaip įrodymu gali remtis gauta informacija ir peržiūrėtais dokumentais atitinkamai pagal šios sutarties nuostatas savo protokoluose, ataskaitose ir liudijimuose, kaip ir procedūrų ar teisminio persekiojimo metu.

3 Skyrius Nenumatytas dalyvavimas

20 straipsnis Nenumatytas dalyvavimas

(1) Bendradarbiavimo būdai numatyti ankstesniame skyriuje galimi ir be išankstinio vienos iš sutarties šalies prašymo.

(2) Sutarties šalies vadovybė, kuri perduoda informaciją, gali, remdamasi savo šalies įstatymais, nurodyti sąlygas pagal kurias sutarties šalies gavėjos vadovybė gali šią informaciją panaudoti.

(3) Šios sąlygos galioja visoms sutarties šalių institucijoms.

4 Skyrius Ypatingos bendradarbiavimo formos

21 straipsnis Bendrosios operacijos

(1) Galima manyti, kad prekes importuojant, eksportuojant ir gabenant tranzitu, kai sandorių apimtis ir dėl jų kylanti rizika, turint omeny reikalingus mokesčius ir subsidijas, gali padaryti didelių nuostolių sutarties šalių biudžetui, tai sutarties šalys gali susitarti, jog bendrai vykdys bendrų sienų nelegalios veiklos prevencijos ir persekiojimo operacijas, kurios priklauso šios sutarties taikymo sričiai.

(2) Bendrų sienų operacijų koordinavimas ir planavimas priklauso centrinės tarnybos ar jos nurodytos tarnybos kompetencijai.

22 straipsnis Jungtinės specialaus tyrimo grupės

(1) Kelių sutarties šalių vadovybės gali, vienoje iš sutarties šalių teritorijoje bendra sutartimi sudaryti jungtinę grupę specialiajam tyrimui.

(2) Tyrimo grupė atlieka sudėtingus tyrimus, kurie reikalauja svarbių priemonių mobilizacijos, ir koordinuoja bendrus veiksmus.

(3) Dalyvavimas tokioje grupėje nesuteikia sutarties šalies valdžios atstovams, kurie ją sudaro, teisės veikti sutarties šalies teritorijoje, kur atliekami tyrimai.

23 straipsnis Jungties agentai

(1) Sutarties šalių kompetentingi valdžios atstovai apibrėžtam ar neapibrėžtam laikui gali susitarti dėl vienos iš sutarties šalies agentų grupės sudarymo prie kitos sutarties šalies kompetentingų institucijų siekiant teikti abipusę administracinę pagalbą

(2) Jungties agentai privalo išsakyti nuomonę ir dalyvauti procesuose. Į priimančios sutarties šalies teritoriją jie vieni patekti negali. Sutarties šalių kompetentingiems valdžios atstovams pritarus ar paprašius, jie gali:

(a) palengvinti ir pagreitinti apsikeitimą informacija;

(b) padėti atliekant tyrimus;

(c) dalyvauti nagrinėjant pagalbos prašymus;

(d) patarti ir padėti priimančiai šaliai ruošiantis ir vykdant bendrų sienų operacijas;

(e) vykdyti bet kokią kitą užduotį, dėl kurios sutarties šalys gali sutarti tarpusavyje.

(3) Sutarties šalių kompetentingi valdžios atstovai nustato bendrosios sutarties detales.

(4) Jungties agentai gali atstovauti vienos ar kelių sutarties šalių interesus.

5 Skyrius Išieškojimas

24 straipsnis Išieškojimas

(1) Prašančiosios sutarties šalies prašymu, prašomoji sutarties šalis pradeda kreditų, priklausančių šios sutarties taikymo sričiai, išieškojimą, kadangi tai yra tos sutarties šalies kreditai.

(2) Prašymas išieškoti kreditą turi būti pateikiamas kartu su vekselio originalu arba patvirtinta jo kopija, leidžiančiais išieškoti minėtą kreditą, kurį išdavė prašančioji sutarties šalis, ir reikalui esant, turi būti pridedami originalai ar patvirtintos kopijos kitų dokumentų, reikalingų kreditui išieškoti.

(3) Prašomoji sutarties šalis imasi apsaugos priemonių, kad būtų užtikrintas kredito išieškojimas.

(4) Prašomosios sutarties šalies vadovybė perveda išieškotą pinigų sumą prašomosios sutarties šalies vadovybei. Susitarusi su prašančiaja sutarties šalimi ji gali išskaičiuoti tam tikrą dalį už patirtas administracines išlaidas.

(5) Nepaisant pirmosios dalies, išieškomiems kreditams nebūtinai turi būti taikomos privilegijos, kurios įprastai būna taikomos.

III ANTRAŠTINĖ DALIS TEISMINĖ TARPUSAVIO PAGALBA

25 straipsnis Ryšys su kitomis sutartimis

(1) Šios antraštinės dalies nuostatos siekia papildyti 1959 m. balandžio 20 d. Europos konvenciją dėl tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose, kaip ir 1990 m. lapkričio 8 d. Konvenciją dėl plovimo, susekimo, turto arešto ir nusikaltimo produktų konfiskavimo, ir turi palengvinti jų taikymą tarp sutarties šalių.

(2) Ši sutartis neturi poveikio dvišalių ar daugiašalių susitarimų palankesnių nuostatų taikymui.

26 straipsnis Teisiniai procesai, dėl kurių taip pat teikiama tarpusavio pagalba

(1) Teisminė tarpusavio pagalba yra teikiama:

(a) a. administracinių institucijų pradėtuose teisminiuose procesuose dėl veikų, pažeidžiančių teisės nuostatas ir baustinų pagal prašančiosios ar prašomosios valstybės arba jų abiejų nacionalinę teisę ir dėl kurių gali būti priimtas sprendimas pradėti procesą teisme, turinčiam jurisdikciją baudžiamosiose bylose;

(b) civiliniuose procesuose, kurie yra prijungti prie baudžiamųjų, tol kol atitinkama jurisdikcija nepriėmė galutinio sprendimo baudžiamajame procese;

(c) teisminiuose procesuose, susijusiuose su nusikaltimais ar pažeidimais, už kuriuos atsakomybėn gali būti patrauktas prašančiosios sutarties šalies juridinis asmuo.

(2) Teisminė savitarpio pagalba yra teikiama tyrimo ir teisinių procesų, numatančių šių pažeidimo įrankių ir produktų sulaikymą ir konfiskavimą, tikslais.

27 straipsnis Prašymų perdavimas

(1) Pagal šio skyriaus nuostatas suformuluoti prašymai pateikiami prašančiosios sutarties šalies vadovybės arba per prašomosios sutarties šalies centinę vadovybę arba tiesiogiai sutarties šalies vadovybės, atsakingos už prašomosios sutarties šalies prašymo įvykdymą. Prašančiosios sutarties šalies vadovybė ir, reikalui esant, prašomosios sutarties šalies vadovybė nusiunčia prašymo kopiją savo atitinkamai centrinei vadovybei informuoti.

(2) Visi su prašymu ar jo vykdymu susiję dokumentai gali būti perduodami tokiais pat būdais. Jų kopijos nusiunčiamos tiesiai prašančiosios sutarties šalies vadovybei.

(3) Jei sutarties šalies vadovybė, kuri gauna prašymą nėra kompetentinga suteikti pagalbą, ji nedelsiant perduoda prašymą kompetentingai vadovybei.

(4) Neteisingai ar nepilnai užpildyti prašymai gali būti nagrinėjami tik tokiais atvejais jei juose nurodyti svarbiausi elementai, pagal kuriuos prašymai gali būti nagrinėjami, nesudarant kliūčių vėlesnėms pataisoms, kurias galėtų padaryti prašančiosios sutarties šalies vadovybė. Prašomoji sutarties šalies vadovybė praneša apie trūkumus prašančiosios sutarties šalies vadovybei ir nurodo jai terminą per kurį tie trūkumai turi būti pašalinti.

Prašomosios sutarties šalies vadovybė nedelsiant perduoda prašančiosios sutarties šalies vadovybei bet kokią informaciją, galinčią leisti pastarajai papildyti savo prašymą arba jį išplėsti kitomis priemonėmis.

(5) Sutarties šalys informuoja viena kitą, kaip numatyta 44 straipsnio 2 dalyje, kokia ar kokios yra centrinės institucijos kompetentingos veikti pagal šį straipsnį.

28 straipsnis Siuntimas paštu

(1) Pagal bendrą tvarką, sutarties šalys kitos sutarties šalies teritorijoje esantiems asmenims skirtus procesinius dokumentus, dėl nelegalios veiklos apibrėžtos šioje sutartyje, siunčia tiesiogiai paštu.

(2) Jei sutarties šalies vadovybė, kuri siunčia dokumentus, žino arba mano, kad adresatas supranta tik kurią nors kitą kalbą, dokumentai arba bent jau svarbiausios jo dalys turi būti išverstos į tą kitą kalbą.

(3) Siunčiančiosios sutarties šalies vadovybė įspėja gavėją, kad joks apribojimas ar sankcija negalės būti pastarosios taikomas tiesiogiai kitos sutarties šalies teritorijoje.

(4) Visi procesiniai dokumentai siunčiami kartu su pranešimu, kuriame nurodoma, kad informaciją apie savo teises ir pareigas, susijusias su dokumentu, adresatas gali gauti iš pranešime nurodytos institucijos.

29 straipsnis Laikinos priemonės

(1) Remdamasi savo šalies įstatymais ir abipuse kompetencija bei prašančiosios sutarties šalies vadovybės prašymu, kompetentinga prašomosios sutarties šalies vadovybė nurodo laikinas priemones siekiant išlaikyti esamą padėtį, apsaugoti teisinius interesus, kuriems kyla grėsmė ar apsaugoti įrodymus, jei savitarpio pagalbos prašymas neatrodo akivaizdžiai nepriimtinas.

(2) Prevenciniai įšaldymas ir areštas yra taikomi pažeidimo priemonėms ar produktams dėl kurių yra prašoma pagalba. Jei pažeidimo produktas nebeegzistuoja iš dalies arba visiškai, tokių pačių priemonių imamasi turto, kuris yra prašomosios sutarties šalies teritorijoje ir kuris atitinka minėto produkto vertę, atžvilgiu.

30 straipsnis Prašančiosios sutarties šalies valdžios atstovų dalyvavimas

(1) Prašančiosios sutarties šalies prašymu prašomoji sutarties šalis leidžia prašančiosios sutarties šalies valdžios atstovams dalyvauti vykdant tarpusavio teisminės pagalbos prašymą. Šiam dalyvavimui nebūtinas susijusio asmens pritarimas.

Kartu su leidimu gali būti pateikiamos sąlygos.

(2) Dalyvaujantys asmenys gali patekti į tas pačias patalpas ir naudotis tais pačiais dokumentais kaip ir prašomosios sutarties šalies valdžios atstovai, per tarpininką ir tik vykdant teisminės tarpusavio pagalbos prašymą. Be to, jiems gali būti leista užduoti ar siūlyti klausimus bei siūlyti tardymo veiksmus.

(3) Šio dalyvavimo metu gauta informacija negali būti atskleista asmenims, kuriems nesuteikti įgaliojimai pagal ankstesnes dalis, tokiu būdu atskleidžiant teisminę paslaptį arba pažeidžiant konkretaus asmens teises. Prašančiosios sutarties šalies valdžios atstovams perduota prašoma informacija galės būti panaudota kaip įrodymas net prieš teismo priimtą sprendimą.

31 straipsnis Kratos ir daiktų areštavimai

(1) Sutarties šalys pritaria teisminių pavedimų priimtinumui atlikti kratą ir areštą tik prie žemiau išvardintų sąlygų:

(a) veika dėl kurios kilo teisminis pavedimas yra baudžiama pagal abiejų sutarties šalių įstatymus skiriant laisvės atėmimo bausmę ar skiriant saugumo priemonę suvaržant laisvę, mažiausiai šešiems mėnesiams, ar baudžiama pagal abiejų sutarties šalių įstatymus skiriant lygiavertę sankciją ir pagal kitos sutarties šalies įstatymus dėl reglamentų pažeidimo, kurį tiria administracinės valdžios atstovai, ir kurie gali nuspręsti kreiptis į kompetentingą jurisdikciją baudžiamosiose bylose;

(b) teisminių pavedimų vykdymas yra suderinamas su prašomosios sutarties šalies įstatymais.

(2) Teisminiai pavedimai siekiant atlikti kratą ar areštuoti plovimo, numatyto šios sutarties taikymo srityje, faktus, yra priimtini su sąlyga, kad veikla, kuri sudaro išankstinį įvykį, būtų baudžiama pagal abiejų sutarties šalių įstatymus skiriant laisvės atėmimo bausmę ar skiriant saugumo priemonę laisvę suvaržant daugiau nei šešiems mėnesiams.

32 straipsnis Banko ir finansinės informacijos užklausimas

(1) Jei yra įvykdomos 31 straipsnio sąlygos, prašomoji sutarties šalis vykdo tarpusavio pagalbos prašymus dėl banko ir finansinės informacijos gavimo ir perdavimo, įskaitant:

(a) identifikavimą ir informacijos apie atidarytas banko sąskaitas teritorijoje, kur gyvena, yra įgalioti ar turi kontrolę, tyrimo byloje minimi asmenys veikiančiuose bankuose;

(b) identifikavimą ir visą informaciją dėl transakcijų ir banko operacijų, kurios atliekamos iš, į ar per vieną ar kelias banko sąskaitas ar kai jas atlieka konkretūs asmenys per nustatytą periodą.

(2) Atsižvelgiant į tai kas leidžiama jos teisės pagal baudžiamąjį procesą atsiradus analogiškiems atvejams, prašomoji sutarties šalis nustatytam laikotarpiui gali skirti banko operacijų priežiūrą per banko sąskaitas ar per įgaliotus asmenis ir perduoti informaciją prašančiajai sutarties šaliai. Sprendimas dėl transakcijų kontrolės ir informacijos perdavimo priimamas kiekvienu atskiru atveju kompetentingų prašomosios sutarties šalies valdžios atstovų ir turi atitikti tos sutarties šalies vidaus įstatymus. Praktinės priežiūros sąlygos yra prašomosios ir prašančiosios sutarties šalių kompetentingų valdžios atstovų susitarimo dalykas.

(3) Kiekviena sutarties šalis imasi reikalingų priemonių, kad finansų institucijos konkretų klientą ar kitus trečiuosius asmenis galėtų informuoti tik apie tai, kad imtasi priemonių prašančiosios sutarties šalies prašymu arba, kad vykdomas tyrimas tam tikram laikotarpiui siekiant nepakenkti darbo rezultatams.

(4) Prašymus pateikiančios sutarties šalies vadovybė:

(a) nurodo priežastis, kuriomis remdamosi nurodo, kad prašoma informacija gali būti svarbi vykdant pažeidimo tyrimą;

(b) patikslina priežastis, kurios leidžia jai manyti, kad prašomosios sutarties šalies teritorijoje esančiuose bankuose yra konkrečios sąskaitos, ir nurodo, jei turi indeksus, apie kokius konkrečius bankus kalbama;

(c) teikia bet kokią informaciją galinčią padėti įvykdyti prašymą.

(5) Viena sutarties šalis negali banko paslapties nurodyti kaip priežastį, dėl kurios būtų atsisakyta bendradarbiauti nagrinėjant tarpusavio pagalbos prašymą, pateiktą kitos sutarties šalies.

33 straipsnis Kontroliuojamasis gabenimas

(1) Prašomosios sutarties šalies kompetentinga vadovybė įsipareigoja užtikrinti, kad, tiriant baudžiamosios teisės pažeidimus už kuriuos gali būti taikoma ekstradicija, jos teritorijoje būtų leisti kontroliuojamieji gabenimai.

(2) Sprendimą atlikti kontroliuojamuosius gabenimus kiekvienu atskiru atveju priima prašomosios sutarties šalies kompetentingi valdžios atstovai, atsižvelgdami į tos šalies įstatymus.

(3) Kontroliuojamieji gabenimai vykdomi laikantis prašomosios sutarties šalies numatytos tvarkos. Pastarosios kompetentingi valdžios atstovai turi teisę atlikti operacijas, joms vadovauti ir jas kontroliuoti.

34 straipsnis Išdavimas siekiant konfiskuoti ar grąžinti

(1) Remiantis prašančiosios sutarties šalies prašymu, daiktai, dokumentai, lėšos ar kitos vertybės, kurios buvo laikinai areštuotos, gali būti išdavimo objektu siekiant juos konfiskuoti arba grąžinti turinčiajam į juos teises.

(2) Prašomoji sutarties šalis negali atsisakyti išdavimo dėl to, kad lėšos sudaro mokesčių arba muitų skolą.

(3) Teisės, kurias tretieji asmenys pareiškia į šiuos daiktus, išlieka ribotos.

35 straipsnis Savitarpio pagalbos paspartinimas

(1) Prašomoji sutarties šalis savitarpio pagalbos prašymą įvykdo kaip galima greičiau laikydamasi procesinių ar kitų prašančiosios sutarties šalies vadovybės nurodytų terminų. Prašančioji paaiškina, dėl kokių priežasčių nustatyti šie terminai.

(2) Jei prašymo neįmanoma įvykdyti arba neįmanoma jo visiškai įvykdyti laikantis prašančiosios sutarties šalies reikalavimų, prašomosios sutarties šalies vadovybė nedelsdama praneša apie tai prašančiosios sutarties šalies vadovybei ir nurodo, kuriomis sąlygomis prašymas galėtų būti įvykdytas. Abiejų šalių vadovybės gali vėliau susitarti dėl tolesnių su prašymu susijusių veiksmų vykdymo, prireikus nustatydamos, kad šie veiksmai bus vykdomi tik patenkinus minėtas sąlygas.

Jei galima numatyti, kad nebus įmanoma iki prašančiosios sutarties šalies institucijos nustatyto termino įvykdyti jos prašymo, ir jei, atsižvelgiant į 1 dalies antrajame sakinyje nurodytas priežastis, galima spręsti, kad bet koks delsimas sudarys esmines kliūtis pradėti teisinį procesą, prašančiojoje sutarties šalyje, prašomosios sutarties šalies vadovybė nedelsdama nurodo, kiek apytikriai reikia laiko, kad prašymas būtų įvykdytas. Prašančiosios sutarties šalies vadovybė turi nedelsdama pranešti, ar jų prašymas, nepaisant visko, lieka galioti. Abiejų sutarties šalių vadovybės gali vėliau susitarti, kokių veiksmų bus toliau imamasi dėl minėto prašymo.

36 straipsnis Įrodymų panaudojimas

Su tarpusavio pagalbos procedūra susijusi informacija ir įrodymai, bei procedūra dėl kurios buvo suteikta tarpusavio pagalba, gali būti panaudoti:

(a) baudžiamajame procese, kurį inicijuoja prašančioji sutarties šalis prieš kitus asmenis, kurie dalyvavo padarant pažeidimą, dėl kurio buvo suteikta tarpusavio pagalba;

(b) kai faktai, dėl kurių pateikiamas prašymas, sudaro kitą pažeidimą dėl kurio taip pat turėtų būti suteikta tarpusavio pagalba;

(c) procedūrose, pagal kurias gali būti konfiskuoti pažeidimų instrumentai ir produktai, dėl kurių tarpusavio pagalba turėtų būti suteikta, ir procedūrose dėl žalos ir nuostolių, atsiradusių dėl faktų, dėl kurių tarpusavio pagalba buvo suteikta, atlyginimo.

37 straipsnis Nenumatytas perdavimas

(1) Remdamasi savo šalies įstatymais ir kompetencija vienos sutarties šalies teisminės valdžios atstovai gali nenumatytai perduoti informaciją ir įrodymus kitos sutarties šalies teisminės valdžios atstovams kai jos mano, kad pastarieji galėtų būti naudingi sutarties šalies gavėjos vadovybei pradedant arba sėkmingai atliekant tyrimus arba procedūras, ar kai ši informacija galėtų leisti minėtai vadovybei pateikti teisminės tarpusavio pagalbos prašymą.

(2) Sutarties šalies vadovybė, kuri perduoda informaciją gali, remdamasi savo šalies įstatymais, nurodyti sąlygas pagal kurias sutarties šalies gavėjos vadovybė gali šią informaciją panaudoti.

(3) Šios sąlygos galioja visoms sutarties šalių valdžios atstovams.

38 straipsnis Prašomosios sutarties šalies procedūros

Tarpusavio pagalbos prašymas nepažeidžia teisių, kurios prašančiajai sutarties šaliai galėtų kilti iš jos civilinio statuso vidaus baudžiamajame procese, inicijuotose prašomosios sutarties šalies valdžios institucijose.

IV ANTRAŠTINĖ DALISBAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

39 straipsnis Mišrusis komitetas

(1) Iš sutarties šalių atstovų sudaromas mišrusis komitetas, kuris yra atsakingas už teisingą šios sutarties vykdymą. Šiam tikslui jis teikia rekomendacijas ir priima sprendimus sutartyje numatytais atvejais. Jis pasisako už bendrą sutartį.

(2) Mišrusis komitetas priima savo vidinį reglamentą, kuriame, be kitų nuostatų, numatoma susirinkimų šaukimo būdai, prezidento skyrimas ir pastarajam skirto mandato apibrėžimas.

(3) Mišrusis komitetas susirenka reikalui esant ir bent kartą per metus. Kiekviena sutarties šalis gali prašyti sušaukti susirinkimą.

(4) Mišrusis komitetas gali nuspręsti sudaryti bet kokią darbo ar ekspertų grupę, kuri padėtų vykdyti komiteto užduotis.

40 straipsnis Ginčų sprendimas

(1) Abi sutarties šalys gali pateikti mišriajam komitetui nagrinėti ginčą, dėl šios sutarties aiškinimo ar taikymo, ypač tada kai ji mano, kad kita sutarties šalis kelis kartus iš eilės neatsako į jai siųstus prašymus dėl bendradarbiavimo.

(2) Mišrusis komitetas stengiasi išspręsti ginčą per kuo trumpesnį laiką. Visa naudinga informacija, leidžianti nuosekliai išanalizuoti situaciją siekiant rasti priimtiną sprendimą, yra teikiama mišriajam komitetui. Šiuo tikslu, mišrusis komitetas išanalizuoja visas galimybes užtikrinančias tinkamą šios sutarties galiojimą.

41 straipsnis Abipusiškumas

(1) Prašomosios sutarties šalies vadovybė gali atmesti bendradarbiavimo prašymą, jeigu prašančioji sutarties šalis panašiais atvejais kelis kartus iš eilės nereaguoja į prašymus bendradarbiauti.

(2) Prieš atmetant bendradarbiavimo prašymą remiantis abipusiškumo principu, mišrusis komitetas yra informuojamas, kad galėtų pasisakyti šiuo klausimu.

42 straipsnis Peržiūrėjimas

Jei viena iš sutarties šalių nori peržiūrėti šią sutartį, ji pateikia pasiūlymą mišriajam komitetui, kuris suformuluoja rekomendacijas, kad būtų pradėtos derybos.

43 straipsnis Teritorinis taikymas

Ši sutartis taikoma Šveicarijos konfederacijos teritorijoje ir teritorijose, kur yra taikoma Europos bendrijos Steigimo sutartis, pastarosios numatytomis sąlygomis.

44 straipsnis Įsigaliojimas

(1) Ši sutartis yra sudaroma neapibrėžtam laikui.

(2) Ji yra ratifikuojama ar pasirašoma abiejų sutarties šalių laikantis joms būdingų procedūrų. Ji įsigalioja pirmąją antrojo mėnesio dieną po paskutinio pranešimo apie ratifikaciją ar aprobaciją.

(3) Iki šios sutarties įsigaliojimo kiekviena sutarties šalis gali, pateikdama šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą arba bet kada vėliau, pareikšti, kad ji taikys šią sutartį santykiams su kitomis sutarties šalimis, padariusiomis tokį patį pareiškimą. Tokie pareiškimai įsigalioja praėjus devyniasdešimt dienų nuo pranešimo gavimo.

45 straipsnis Sutarties nutraukimas

Europos bendrija ar Šveicarijos konfederacija gali nutraukti šią sutartį pranešus apie sprendimą kitai sutarties šaliai. Sutartis nutraukiama praėjus šešiems mėnesiams nuo pranešimo apie nutraukimą gavimo.

46 straipsnis Taikymas laike

Šios sutarties nuostatos taikomos prašymams dėl nelegalios veiklos įvykdytos mažiausiai prieš šešis mėnesius nuo pasirašymo datos.

47 straipsnis Sutarties taikymas naujoms ES valstybėms narėms

(1) Kiekviena Europos Sąjungos nare tapusi valstybė gali tapti šios sutarties šalimi prieš tai raštu pranešusi sutarties šalims.

(2) Sutarties tekstas parengtas Europos Sąjungos Tarybos prisijungiančios valstybės kalba, tampa autentišku Europos bendrijai ir Šveicarijos konfederacijai apsikeitus laiškais. Jis laikomas autentišku tekstu kaip apibrėžta 48 straipsnyje.

(3) Ši sutartis įsigalioja kiekvienai prie jos prisijungiančiai naujai Europos Sąjungos valstybei narei praėjus devyniasdešimt dienų nuo jos prisijungimo dokumento deponavimo arba šios sutarties įsigaliojimo dienos, jei ji dar nebuvo įsigaliojusi pasibaigus minėtam devyniasdešimties dienų laikotarpiui.

(4) Tais atvejais, kai prisijungiančioms valstybėms narėms deponuojant savo prisijungimo dokumentus ši sutartis dar nėra įsigaliojusi, šioms valstybėms taikoma 44 straipsnio 3 dalis.

48 straipsnis Autentiški tekstai

Ši sutartis yra sudaryta vokiečių, anglų, danų, ispanų, estų, suomių, prancūzų, graikų, vengrų, italų, latvių, lietuvių, olandų, lenkų, portugalų, slovakų, slovėnų, švedų ir čekų kalbomis dviem vienodą juridinę galią turinčiais egzemplioriais.

Parašai

Baigiamasis bendradarbiavimo sutarties aktas tarp Europos Bendrijos ir jos valstybių narių bei Šveicarijos Konfederacijos dėl kovos su sukčiavimu ir kita nelegalia veikla, keliančia grėsmę jų finansiniams interesams

---

Įgaliotieji atstovai

iš BELGIJOS KARALYSTĖS,

iš ČEKIJOS RESPUBLIKOS,

iš DANIJOS KARALYSTĖS,

iš VOKIETIJOS FEDERALINĖS RESPUBLIKOS,

iš ESTIJOS RESPUBLIKOS,

iš GRAIKIJOS RESPUBLIKOS,

iš ISPANIJOS KARALYSTĖS,

iš PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS,

iš AIRIJOS,

iš ITALIJOS RESPUBLIKOS,

iš KIPRO RESPUBLIKOS,

iš LATVIJOS RESPUBLIKOS,

iš LIETUVOS RESPUBLIKOS,

iš LIUKSEMBURGO KUNIGAIKŠTYSTĖS,

iš VENGRIJOS RESPUBLIKOS,

iš MALTOS RESPUBLIKOS,

iš OLANDIJOS RESPUBLIKOS,

iš AUSTRIJOS RESPUBLIKOS,

iš LENKIJOS RESPUBLIKOS,

iš PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS,

iš SLOVĖNIJOS RESPUBLIKOS,

iš SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS,

iš SUOMIJOS RESPUBLIKOS,

iš ŠVEDIJOS KARALYSTĖS,

iš JUNGTINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS,

iš EUROPOS BENDRIJOS

ir

iš ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS,

susirinkę ……. pasirašyti bendradarbiavimo sutarties tarp Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Šveicarijos Konfederacijos dėl kovos su sukčiavimu ir kita nelegalia veikla, keliančia grėsmę jų finansiniams interesams, priėmė šias žemiau minimas ir prie šio baigiamojo akto pridedamas bendras deklaracijas:

Bendrą deklaraciją dėl pinigų plovimo,

Bendrą deklaraciją dėl bendradarbiavimo tarp Šveicarijos Konfederacijos su Eurojust'u, ir, jei įmanoma, su Europos teismų tinklu.

Be to, įgaliotieji EB Valstybių narių ir Bendrijos atstovai, kaip ir Šveicarijos Konfederacijos įgaliotieji atstovai pritarė pasirašytam derybų protokolui, kuris yra pridedamas prie šio baigiamojo akto. Pasirašytasis protokolas yra privalomojo pobūdžio.

Pasirašyta ……...,…….....

Parašai

Bendra deklaracija dėl pinigų plovimo

Sutarties šalys sutinka, kad į bendradarbiavimo sutarties dėl kovos su pinigų plovimu 2 straipsnio 3 dalį būtų įtraukti sukčiavimo mokesčiais ar profesinės kontrabandos faktų apibūdinimai pagal Šveicarijos teisę. Informacija, gauta pateikus prašymą ištirti pinigų plovimo faktą, gali būti naudojama pinigų plovimo tyrimo procese, išskyrus procedūras, nukreiptas prieš Šveicarijos piliečius, išimtinai jei tik konkretūs nusižengimo veiksmai buvo atlikti Šveicarijoje.

Bendra deklaracija dėl Šveicarijos konfederacijos bendradarbiavimo su Eurojust'u, ir, jei įmanoma, su Europos teismų tinklu

Sutarties šalys atsižvelgia į Šveicarijos konfederacijos išreikštą norą išsiaiškinti Šveicarijos konfederacijos ir Eurojusto bendradarbiavimo galimybes pastarojo, ir jei įmanoma, Europos teismų tinklo darbuose.

Priimtas protokolas

derybų dėl bendradarbiavimo sutarties tarp Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Šveicarijos konfederacijos dėl kovos su sukčiavimu ir kita nelegalia veikla, keliančia grėsmę jų finansiniams interesams

---

Sutarties šalys susitarė:

Ad 2 straipsnis 1 dalis punktas a)

Terminas “sukčiavimas ir kita nelegali veikla” taip pat reiškia kontrabandą, korupciją ir veiklos, įvardintos šioje sutartyje, gaminių plovimą, nebent 2 straipsnio 3 dalyje yra teigiama kitaip;

terminas “prekyba pažeidžiant muitų ir žemės ūkio įstatymus” aiškinamas nepriklausomai nuo to, ar prekė pervežama (išvežama, nukreipiama ar gabenama tranzitu) ar ne per kitos sutarties šalies teritoriją;

terminas « mainai pažeidžiant mokesčių įstatymus dėl pridėtinės vertės mokesčio, specialiųjų vartotojų mokesčių ir akcizų » aiškinamas nepriklausomai nuo to, ar paslaugos bei prekės pervežamos (išvežamos, nukreipiamos ar pervežamos tranzitu) ar ne per kitos susitariančios Šalies teritoriją;

Ad 15 straipsnis 2 dalis

Terminas “tyrimo priemonė” taip pat reiškia asmenų parodymų išklausymą, lankymus ir patalpų bei transporto priemonių kratas, dokumentų kopijavimą, prašymus suteikti informaciją ir daiktų, dokumentų bei turto areštą;

Ad 16 straipsnis 2 dalis 2 pastraipa

šioje pastraipoje taip pat numatoma, kad nurodyti asmenys turi teisę užduoti klausimus ir siūlyti tyrimui veiksmus;

Ad 25 straipsnis 2 dalis

Į daugiašalių sutarčių tarp sutarties šalių sąvoką įtraukta ir sutartis, jai įsigaliojus, tarp Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos konfederacijos dėl Šveicarijos konfederacijos prisijungimo prie Šengeno *acquis* įgyvendinimo, taikymo ir plėtojimo;

Ad 35 straipsnis 1 dalis

“tarpusavio teisminės pagalbos prašymas” taip pat reiškia informacijos ir įrodymų perdavimą prašančiosios sutarties šalies vadovybei;

Ad 43 straipsnis

Europos Komisija, vėliausiai sutarties pasirašymo dieną, pateiks sąrašą teritorijų, kuriose galios minima sutartis

FICHE FINANCIÈRE LÉGISLATIVE

Domaine(s) politique(s): Coopération antifraude avec la Suisse

Activité(s):

DÉNOMINATION DE L'ACTION:

Proposition de décision du Conseil relative à la signature de l'Accord de coopération entre la CE et ses Etats membres, d'une part, et la Confédération suisse, d'autre part, pour lutter contre la fraude et toute activité illégale portant atteinte à leurs intérêts financiers.

1. LIGNE(S) BUDGÉTAIRE(S) + INTITULÉ(S)

24.01.2006 – lutte contre la fraude

2. DONNÉES CHIFFRÉES GLOBALES

2.1 Enveloppe totale de l'action (partie B): millions d'euros en CE

2.2 Période d'application:

A partir de sa ratification par la CE et tous les Etats membres

2.3 Estimation globale pluriannuelle des dépenses:

a) Échéancier crédits d'engagement/crédits de paiement (intervention financière) *(cf. point 6.1.1)*

Millions d'euros (*à la 3e décimale)*

	Année n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 et exer. suiv.	Total
Crédits d'engagement							
Crédits de paiement							

b) Assistance technique et administrative (ATA) et dépenses d'appui (DDA) *(cf. point 6.1.2)*

CE							
CP							

Sous-total a+b							
CE							
CP							

c) Incidence financière globale des ressources humaines et autres dépenses de fonctionnement
(cf. points 7.2 et 7.3)

CE/CP							

TOTAL a+b+c							
CE							
CP							

2.4 Compatibilité avec la programmation financière et les perspectives financières

Proposition compatible avec la programmation financière existante.

2.5 Incidence financière sur les recettes

Aucune implication financière (concerne des aspects techniques relatifs à la mise en œuvre d'une mesure).

- Note: toutes les précisions et observations relatives à la méthode de calcul de l'effet sur les recettes doivent être incluses sur une feuille séparée jointe à la présente fiche financière.

Millions d'euros *(à la première décimale)*

		Avant l'action (année n-1)	Situation après l'action					
Ligne budgétaire	Recettes		Année n[3]	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5
	a) Recettes en termes absolus[1]							
	b)Modification des recettes[2]	Δ						

(Décrire chaque ligne budgétaire concernée, en ajoutant le nombre approprié de lignes au tableau si l'effet s'exerce sur plusieurs lignes budgétaires.)

3. CARACTÉRISTIQUES BUDGÉTAIRES

Nature de la dépense		Nouvelle	Participation AELE	Participation pays candidats	Rubrique PF
DNO	CND	NON	NON	NON	**N°**

4. BASE JURIDIQUE

280 (4) ; 300 (1) Traité CE

5. DESCRIPTION ET JUSTIFICATION

5.1 Nécessité d'une intervention communautaire[5]

Prévoir une base juridique plus efficace pour la coopération administrative et judiciaire avec la Suisse en matière de lutte anti-fraude communautaire, y compris les fraudes dans les domaines de la TVA et des droits d'accise ainsi que le blanchiment d'argent d'autres recettes.

5.1.1 Objectifs poursuivis

(Décrire le(s) problème(s) ou besoin(s)(en termes mesurables) que l'intervention est destinée à résoudre/satisfaire (la situation de base par rapport à laquelle les progrès ultérieurs peuvent être mesurés). Décrire les objectifs en termes de résultats escomptés (par exemple changement par rapport à la situation de base susmentionnée.)

5.1.2 Dispositions prises relevant de l'évaluation ex ante

(Il s'agit ici:

a) d'expliquer comment et quand l'évaluation ex ante a été effectuée (auteur, calendrier et si le(s) rapport(s) est/sont disponible(s) ou comment l'information correspondante a été collectée[6]*.*

b) de décrire brièvement les constatations et enseignements tirés de l'évaluation ex ante.*)*

5.1.3 Dispositions prises à la suite de l'évaluation ex post

(Dans le cas du renouvellement d'un programme, il s'agit aussi de décrire brièvement les enseignements à tirer d'une évaluation intérimaire ou ex post.*)*

5.2 Actions envisagées et modalités de l'intervention budgétaire

(Ce point doit décrire la logique d'intervention de la proposition. Il doit préciser les principales actions nécessaires pour atteindre l'objectif général. Chaque action doit comporter un ou plusieurs objectifs spécifiques. Ces derniers doivent indiquer les progrès attendus au cours de la période proposée. Ils doivent aussi aller au-delà des réalisations immédiates, mais être suffisamment précis pour que les résultats concrets les concernant puissent être identifiés. Préciser pour chaque action principale:

– *la/les population(s) visée(s) (spécifier les bénéficiaires en termes quantitatifs si possible);*

– *les objectifs spécifiques fixés pour la période de programmation (en termes mesurables)*

– *les mesures concrètes à prendre pour la mise en œuvre de l'action;*

---

5 Pour plus d'informations, voir le document d'orientation séparé.

6 Pour les informations minimales obligatoires à présenter en ce qui concerne les initiatives nouvelles, voir le document SEC (2000)1051.

– *les réalisations immédiates;*

– *les effets/l'impact attendu(s) sur la réalisation de l'objectif général.*

Des informations doivent aussi être données sur les modalités de l'intervention budgétaire (taux et forme de l'assistance financière requise).)

5.3 Modalités de mise en œuvre

(Préciser par quels moyens les actions envisagées sont mises en œuvre: gestion directe par la Commission soit uniquement avec du personnel statutaire ou externe, soit en ayant recours à l'externalisation. Dans ce cas, préciser les modalités envisagées pour cette externalisation (BAT, agences, offices, unités décentralisées d'exécution, gestion partagée avec les États membres - organismes nationaux, régionaux et locaux.
Indiquer également les effets du modèle d'externalisation choisi sur les ressources d'intervention financière, de gestion et d'appui ainsi que sur les ressources humaines (fonctionnaires détachés, etc.))

6. INCIDENCE FINANCIÈRE

6.1 Incidence financière totale sur la partie B (pour toute la période de programmation)

(Le mode de calcul des montants totaux présentés dans le tableau ci-après doit être expliqué par la ventilation dans le tableau 6.2.)

6.1.1 Intervention financière

Crédits d'engagement en millions d'euros *(à la 3e décimale)*

Ventilation	Année n	n + 1	n + 2	n + 3	n+ 4	n + 5 et exercices suivants	Total
Action 1							
Action 2							
Etc.							
TOTAL							

6.1.2 Assistance technique et administrative (ATA), dépenses d'appui (DDA) et dépenses TI (crédits d'engagement)

	Année n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 et exercices suivants	Total
1) Assistance technique et administrative (ATA):							
a) Bureaux d'assistance technique (BAT)							
b) Autre assistance technique et administrative: - intra-muros: - extra-muros: *dont pour la construction et la maintenance de systèmes de gestion informatisés:*							
Sous-total 1							
2) Dépenses d'appui (DDA):							
a) Études							
b) Réunion d'experts							
c) Information et publications							
Sous-total 2							
TOTAL							

6.2. Calcul des coûts par mesure envisagée en partie B (pour toute la période de programmation)[7]

(Dans le cas où il y a plusieurs actions, il y a lieu de donner, sur les mesures concrètes à prendre pour chaque action, les précisions nécessaires à l'estimation du volume et du coût des réalisations.)

Crédits d'engagement en millions d'euros *(à la 3e décimale)*

Ventilation	Type de réalisations /outputs (projets, dossiers …)	Nombre de réalisations/ outputs (total pour années 1…n)	Coût unitaire moyen	Coût total (total pour années 1…n)
	1	2	3	4=(2X3)
Action 1 *- Mesure 1* *- Mesure 2* Action 2 *- Mesure 1* *- Mesure 2* *- Mesure 3* *etc.*				
COÛT TOTAL				

(Si nécessaire, expliquer le mode de calcul.)

7. INCIDENCE SUR LES EFFECTIFS ET LES DÉPENSES ADMINISTRATIVES

7.1. Incidence sur les ressources humaines

Types d'emplois		Effectifs à affecter à la gestion de l'action par utilisation des ressources existantes et/ou supplémentaires		Total	Description des tâches découlant de l'action
		Nombre d'emplois permanents	Nombre d'emplois temporaires		
Fonctionnaires ou agents temporaires	A B C				*(Si nécessaire, une description plus complète des tâches peut être annexée.)*
Autres ressources humaines					
Total					

[7] Pour plus d'informations, voir le document d'orientation séparé.

7.2 Incidence financière globale des ressources humaines

Type de ressources humaines	Montants en euros	Mode de calcul *
Fonctionnaires Agents temporaires		
Autres ressources humaines (indiquer la ligne budgétaire)		
Total		

Les montants correspondent aux dépenses totales pour 12 mois.

7.3 Autres dépenses de fonctionnement découlant de l'action

Ligne budgétaire (n° et intitulé)	Montants en euros	Mode de calcul
Enveloppe globale (Titre A7) Autres dépenses administratives	100.000	Une réunion par an du comité mixte institué par l'article 39
Systèmes d'information (A-5001/A-4300)		
Autres dépenses - partie A (indiquer lesquelles)		
Total		

Les montants correspondent aux dépenses totales de l'action pour 12 mois.

(1) Préciser le type de comité ainsi que le groupe auquel il appartient.

I.	Total annuel (7.2 + 7.3)	euros
II.	Durée de l'action	années
III.	Coût total de l'action (I x II)	euros

(Dans l'estimation des ressources humaines et administratives nécessaires pour l'action, les DG/services devront tenir compte des décisions arrêtées par la Commission lors du débat d'orientation et de l'approbation de l'avant-projet de budget (APB). Ceci signifie que les DG devront indiquer que les ressources humaines peuvent être couvertes à l'intérieur de la préallocation indicative prévue lors de l'adoption de l'APB.

Dans des cas exceptionnels où les actions visées n'étaient pas prévisibles lors de la préparation de l'APB, la Commission devra être saisie afin de décider si la mise en œuvre de l'action proposée peut être acceptée et selon quelles modalités (à travers une modification de la préallocation indicative, une opération ad hoc de redéploiement, un budget rectificatif et supplémentaire ou une lettre rectificative au projet de budget.)

8. SUIVI ET ÉVALUATION

8.1 Système de suivi

(Des données adéquates de suivi doivent être collectées, dès le début de chaque action, sur les moyens et ressources mis en œuvre, les réalisations et les résultats de l'intervention. En pratique, ceci implique: i) la détermination d'indicateurs pour les moyens et ressources, les réalisations et les résultats; ii) la mise en place de méthodes pour la collecte des données)

8.2 Modalités et périodicité de l'évaluation prévue

(Décrire l'échéancier prévu et les modalités des évaluations intérimaires et ex post *à effectuer en vue d'établir si l'intervention a atteint les objectifs fixés. Dans le cas de programmes pluriannuels, il faut procéder à au moins une évaluation approfondie au cours du cycle de vie du programme. Pour les autres activités, une évaluation* ex post *ou à mi-parcours doit être exécutée suivant une périodicité n'excédant pas 6 ans.)*

9. MESURES ANTIFRAUDE

(Article 3, paragraphe 4, du règlement financier: «La Commission, afin de prévenir les risques de fraudes et d'irrégularités, fait état dans la fiche financière d'informations concernant les mesures de prévention et de protection existantes ou envisagées».)